

Jindřich Šídlo

Narozen 21. října 1972 v Turnově.

V dětství se společně se svou matkou přestěhovali do pražských Vršovic. Jeho maminka byla zaměstnána jako překladatelka.

Chodil na základní školu zaměřenou na cizí jazyky. Také se velmi věnoval svému koníčku – fotbalu, který hrál závodně. Díky fotbalu se také dostal do zahraničí, přesněji do Itálie.

Od roku 1987 studoval na Gymnáziu Na Vítězné pláni. V čele školy byl tehdy komunistický ředitel Mikyška.

Zajímala ho kultura, na konci 80. let se mohlo více na koncerty kapel jako Psi vojáci. Četl samizdatové Lidové noviny. Poslouchal rádio Svobodná Evropa a Hlas Ameriky. V lednu 1988 se účastnil protirežimních demonstrací v rámci Palachova týdne, vzpomíná na mnoho policistů, vodní děla, slzný plyn, obušky a strach.

Letní prázdniny trávil obvykle u své babičky v Turnově. Vzpomíná na svou brigádu na místní poště, kde roznášel Rudé právo.

Rád navštěvoval také svého strýce, galeristu a sochaře Zdeňka Hůlu v jeho Galerii H v Kostelci nad Černými Lesy. Zde poprvé viděl protikomunistickou petici Několik vět, kterou později také podepsal.

17. listopadu 1989 byl v průvodu studentů na Vyšehradě, ale na Národní třídu nešel, protože musel doprovodit domů svou přítelkyni.

V pondělí 20. listopadu 1989 šli do školy – před školou se shlukl dav studentů a vylepili plakáty o stávce, odmítali do školy vejít. Zástupkyně Martínková je nakonec přemluvila, že si o tom popovídají. Chtěli jít do tělocvičny, ale byla zamčená. Přišel k nim učitel tělocviku a řekl: „Na to jsem čekal 20 let!“ Stal se mluvčím stávkujících studentů na gymnáziu, mluvil i v televizi. Ředitel Mikyška vyhrožoval, že děti se nedostanou na vysokou školu.

Komunismus skončil a Jindřich Šídlo odmaturoval, aby se následně bez problémů dostal na vysněnou žurnalistiku.

V současné době pracuje pro Seznam, kde vysílá politický satirický pořad Šťastné pondělí. Je ženatý, má tři dcery, nejstarší z dcer studuje na Gymnáziu Na Vítězné pláni.